Р Е Ш Е Н И Е
№ 42155

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова
ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **9580** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община, действащ,чрез адв. С. П.,срещу решение №2252/22.06.2024г., постановено по НАХД № 11156/2024 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 21 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/№ СО-ТИ-Ю-24-26КИ-241 от 01.07.2024 година, издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община/Наредбата/ на дружеството „Топлофикация София“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева. Оспорват се изводите на съда по отношение на спазването на изискванията за форма на НП.В тази връзка се обосновава, че Наредба № 3 от 16.08.2010 г., не въвежда правила за поведение, съответно не предвижда състав на административно нарушение.Излагат се съображения,че описаното в акта и НП деяние е нарушение на чл. 10, ал. 5 на Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община и се изразява в бездействие от страна на дружеството жалбоподател - не е изпълнено задължение при извършване на авариен ремонт да се осигури безопасна проходимост за пешеходци и водачи на МПС или ремонтът да бъде сигнализиран, като това задължение е вменено на дружеството до пълното възстановяване на настилката.Иска се

атакуваното решение да бъде отменено, като се постанови друго,с което да бъде потвърдено процесното НП.В проведеното по делото съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. П.,която подържа жалбата.Не претендира разноски.

Ответникът-„Топлофикация София“ ЕАД, представлява се от юрк. Д.,която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град,XI касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С оспореното решение е отменено наказателно постановление №СО-ТИ-Ю-24-26КИ-241 от 01.07.2024 година, издадено от кмета на Столична община, с което „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община (Наредбата) на основание чл. 23 вр. чл. 22, ал. 1 вр. ал. 12, ал. 1 от Наредбата, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.Районният съд е установил от фактическа страна, че на 18.03.2024 г., около 11:30 ч., служители при Столичен инспекторат Д. Т. и свид. Е. К. извършили проверка на място в [населено място], район „И.“, [улица]и ъгъла с [улица].На място проверяващите установили, че дружеството „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД извършвало авариен ремонт за отстраняване на авария на топлопровод, като по време на ремонта до пълното възстановяване на настилката в засегнатия участък не било осигурило безопасна проходимост за преминаващите граждани и превозните средства.Било прието, че горепосочения участък не е бил сигнализиран и обезопасен с пътни знаци по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временна организация и безопасност на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.Направените в хода на проверката констатации били обективирани в констативен протокол № 24-0010138/18.03.2024 г.,като бил изготвен и приложен снимков материал. Въз основа на така направените констатации на 09.04.2024г.Д. К. Т., на длъжност „старши инспектор” в Столичен инспекторат към Столична община съставила срещу „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД АУАН № 24-26КИ-241/09.04.2024г.,в който извършеното било квалифицирано като нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община.Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното НП

За да отмени обжалваното НП, първоинстанционният съд е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП не отговарят на изискванията за тяхното задължително съдържание, визирани в разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5, и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, тъй като в тях не се съдържа пълно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и липсва коректно посочване на законните разпоредби, които са били нарушени.Посочил е още, че не става ясно какви пътни знаци или други средства за сигнализиране дружеството е било

длъжно да постави за въвеждане на временна организация и безопасност на движението. Наред с това, посочената като нарушена нормативна разпоредба на чл. 10, ал. 5 от цитираната по-горе Наредба е бланкетна, доколкото същата препраща към друг подзаконов нормативен акт - Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. За запълване диспозицията на съдържащата се в цитираната разпоредба правна норма следва да бъде посочена разпоредба на Наредба № 3 от 16.08.2010г., която вменява конкретно задължение на предприятията и експлоатационните дружества във връзка с извършването на ремонтни дейности, което в случая не е сторено.Липсват също така и твърдения относно един от съставомерните признаци на посочената като нарушена разпоредба, а именно възстановяването на последиците от аварията да е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден).Именно тогава, според цитираната разпоредба, възниква задължение за осигуряване за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилката в засегнатия участък, на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. Липсата на надлежно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, включително непосочване на съществени признаци от състава на нарушението, както и липсата на посочване на разпоредби, които предвиждат конкретни задължения за дружеството-жалбоподател,представляват съществени процесуални нарушения,които налагат отмяна на оспореното НП, доколкото същите са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, което включва възможността му да разбере фактическите и правните рамки на повдигнатото му административно обвинение, за да може да организира и реализира пълноценно защитата си.

Така постановеното решение е правилно.Съдът намира, че въз основа на установените по делото факти не може да се направи категоричен извод за осъществен състав на административно нарушение по чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община. Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, "в случаите по чл. 5, ал. 7, както и когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилката в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците". Наредба № 3 не дефинира понятието „безопасна проходимост“ и следва да се има предвид обичайното значение на фразата. Според нормата на чл. 2 от Наредба № 3 работите по чл. 1, ал. 1, които създават затруднения и опасност за движението, като намаляване на широчината или нарушаване на целостта на пътната (уличната) настилка, на банкетите или на тротоарите, както и рязко влошаване на състоянието на тяхната повърхност и др., се сигнализират. Сигнализацията по ал. 1 е временна и се поставя непосредствено преди започване на СМР или след установяване на препятствие в пътен или уличен участък. Сигнализацията се премахва след приключване на СМР или след отстраняване на препятствието. От направените в хода на административното производство снимки е видно, че СМР на обекта са били приключили и изкопът е бил засипан със земна маса след отстраняване на аварията по начин, при който не е очевидно, че участъкът не е позволявал безопасно преминаване на участниците в движението, напротив.Видно от приложения по делото снимков материал, по начина, по който изкопът е бил

запълнен, видимо е била осигурена безопасна проходимост на гражданите и превозните средства, тъй като изкопът е бил засипан със земна маса до нивото на околните пътни и съответно на тротоарната настилка и е било възможно преминаването през него без затруднения или опасност от злополука.В тежест на административния орган е било да установи,че е участъкът не е бил безопасен за преминаване, а това по делото не е сторено.Липсата на сигнализация не е достатъчно да обоснове подобен извод, предвид състава на нарушението.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед изхода на делото следва да се постави на разглеждане претенцията за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател.Разноски са претендирани и пред СРС.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. На основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение,като съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в към минималния предвиден в наредбата размер от 130лв.По тези съображения Столична Община следва да бъде осъдена да плати на „Топлофикация София“ ЕАД разноски по делото в размер на 66,47 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН, Административен съд – София-град,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила решение №2252/22.06.2024 г., постановено по НАХД №11156/2024г., по описа на Софийски районен съд /СРС/,Наказателно отделение /НО/,21 състав,с което е отменено наказателно постановление /НП/ №СО-ТИ-Ю-24-26КИ-241 от 01.07.2024 година,издадено от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична Община да плати на „Топлофикация София“ ЕАД[ЕИК],разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 66,47 евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :